

د ۱۰۰ واڼه: پات چپه بهرامبهر عيسا؟

د ۲ شې

نېستا بهر د هوم د پېښ له و باسې واڼې رابردو به ناوې (پات چپه بهرامبهر عيسا؟) نېم پرسپاره زور گرنګه له بهر نه وې نه شوېنه تاهه تا لېي د پېښت به پامان د بهر ستې د بهرې عيساي مه سېح. له واڼې رابردو مان، نرسيمان پاتان چپه د بهرې له دايك بوونه موعجزه بيه كې و خهسله تي پيروزي و وشه سه رسوپه ينه ره كاني و هيزه بالاده سته كې و ناو نيشانه پا يه بهرزه كاني. نېمړې پېنچ پرسپاري ترمان هه يه ده مانه وې لېتان پېرسين د بهرې عيسا.

يه كه م پرسپار نه مه يه: پات چپه بهرامبهر مردني؟

د زانې له كوې د مړي؟ يا خود چوڼ د مړي؟ د زانې كې د مړي؟ من و تو د بېت دان بنه ين كه وا هيچ نازانين د بهرې نه شتانه. به لام عيسا وه ك نيمه نه بوو. نو د هيزانې له كوې د مړيت و پايگه ياند. له نوره شليم د مړي. هه روه ها باسي شپوه ي مردني كرد پيش وخت. به قوتابيه كاني فرموو، (نېوا سه رده كه وينه نوره شليم، هه رچي پيغه مبه ران له باره ي كورې مرؤفه وه نوو سويوانه دېته دي. د هدرېته ده ستې نه ته وه كان، گالته ي پي ده كريت و چوېني پي د هدرېت و تفې لي ده كريت، به قامچي لي ده دن و ده كوژن. له پوزي سييه ميسدا هه لده ستېته وه.) (لوقا ۱۸: ۳۱-۳۳)

هه روه ها به قوتابيه كاني فرموو كې د مړي، كه وا له ه مان نه و پوزه د بې كه جوله كه به رخ سه رده پېن بو ناهه نګ گېراني جه ژني په سخه. د ه بوايه له و پوزه دا بمرېت وه ك بهر خي خودا، وه ك قوربانې بو لابردي گونا هې جيهان.

مردني عيسا جياواز بو له هه موو مردنه كان، له بهر نه وې خوي هه لېبژارد بمرې. خويند مان كه عيسا فرموو، (كه س له مني ناسي نييت، به لكو خوم دا يده نييم. ده سه لاتي دانان و ده سه لاتي بر دنه وه يم هه يه.) (يوحنا ۱۰: ۱۸) عيسا هه رگيز گونا هې نه نجام نه دابوو، له بهر نه وې بوو ده يتواني به سه ر مردن زال بيت. ده يتواني به ناساني سه ركه ويته وه ناسمان بو نه شوېنه ي لي هاتبوو بي نه وې مردن بي ني. به لام هه لېبژارد بمرې له بهر گوپرايه لي بو نيراده ي باوكي و خوشه ويستي بو گونا هباران. ژيانې خوي به خت كرد بو نيمه به ريگا داني به خه لكي له خاچي بدن. مرد له پيناو نه وې لي خوش بوونمان بو دابين بكات شو ينيكمان بو مسوگه ر بكات له به هشت. نزيكې حه فت سه د سال پيش هاتني مه سېح بو جيهان، پيغه مبه ري خودا نيشايا پايگه ياند پرگاري دهره كه بوچي د بې بمرېت كاتي فرموو: به لام نه و له بهر ياخي بوونه كانمان بريندار بوو له بهر تاوانه كانمان وردوخاشكرا بوو ته مي كردني ناسي مان له سه ر نه و بوو به برينه كاني نه و چاك بوو ينه وه. هه موو وه ك مه ر ويل بوو ين هه ري كه ملي ريگاي خومان گرت خودا وه نديش هه موو تاوانه كاني نيمه ي خسته سه ر نه و. (نيشايا ۵۳: ۵، ۶)

من و تو هوي نه وېن كه عيساي مه سېح مرد. نه و شوانه چا كه يه كه وا به نيراده ي خوي ژيانې به خت كرد بو مه رېه كاني. هه رگيز هيچ پياويك وه ك نه و نه مردوه. به راورد ناكري. تاكه له نيو مرؤفدا.

پرسپاريكي گرنګي تر كه وا هه موو كه سيك د بېت وه لامي بداته وه: پات چپه بهرامبهر سه ركه وتنه كې به سه ر مردندا، كه وا هه لسانه وه يه تي؟

عيسا مرد و نيژرا. دوژمنه كاني هه موو شتيك كه توانييان كرديان بو پاسه واني كردني گوږه كې. به رديكي گوره يان دانا بو نه وې گوږه كې دابه خن، پاشان به توندي قفليان دا. سه ر يازيان دانا له وې بو پاسه واني كوږه كې. به لام، هه موو هه وله كانيان عيساي پانه گرت له هه لسانه وه له مردن. بي گومان، په روه رديگار عيساي مه سېح له مردن هه لسا يه وه له پوزي سييه م و بو قوتابيه كاني به دهره كوت. له پاش نه و، به دهره كوت بو زياتر له پينچ سه د شايه ت به يه كچار. نه و كه سانه بينيان و ده ستيان لي دا و له گه لي نانيان

خوارد له پاش هه لسانه وهی. برینه کانی دهستی و پیی و لاتنه نیشتی پی نیشان دان. به لئی، له مردن هه لسانه وه وهک نه وهی پیش بینی کرد! خودا عیسا له مردن هه لسانه وه بۆ نه وهی بۆ هه موو جیهان بسه لمینتی که وا له نیشی عیسا رازی بوو له سهر خاچه که وهک ته ووترین و دوايه مين قوربانی که وا سزای گونا هه دداته وه.

مردن دوزمنیکی مه زنه. باووباپیرانمان مردن. پیغه مبه ران هه روه ها مردن، و لاشه کانیان له ناو گوردا مایه وه. نیمه ش پوژتیک ده مرین. به لام ستایش بۆ خودا، عیسا مه سیح مردنی به زاند! نه و پزگاری ده ریکی زیندوو و ده توانی هه موو نه و که سانه پزگار بکات که له پښتانه نه وهی دین بۆ لای خودا، له بهر نه وهی له ژياندايه و شه فاعهت ده کات بۆ هه موو نه وانه ی باوه ریان پیی هه یه. نایا هه یچ پیغه مبه ریکی هه یه له ژياندا نه مپو له پاش نه وهی مردن؟ نه خیر، که س نه یه. عیسا مه سیح تاکه که سه که وا به سهر گوردا زال بوو. نه و له ژياندايه نه مپو، له بهر نه وه شه که وا نیمه ی باوه ردار ترسی مردنمان نه یه. مردن ته نها چوونه بۆ نه وهی بجینه لای په روه ردارمان. به لئی، عیسا تاکه و به راورد ناکری. هه یچ تاکه له سهر زوی و له ناسمان نه یه. رات چیه بهرامبر سهر که وتنی به سهر مردن دا؟

پرسیا ریکی تر نه مه یه: رات چیه به سهر که وتنی بۆ ناسمان؟

له پاش نه وهی په روه ردار عیسا له مردن هه لسانه وه، بۆ ماوه ی چل پوژ به ده رکه وت بۆ قوتابیه کانی. پاشان بینیمان مال ناوایی لیان کرد و سهر که وت بۆ ناسمان و له ده سته راستی خودا دانیش، له شوینی ناو به رزی هه ره بلند، و به و شیوه یه نیشانی دا که وا له هه موو فریشته کان و پیغه مبه ران و هه موو مرفقایه تی گه وره تره! نووسراوی پپوژ نه وه پاده گه ینی و ده فهرموی: **خودا به رزی کرده وه و ناویکی دایی له سه رووی هه موو ناویک، تاکو هه موو بۆ ناوی عیسا چوک دابدن، له ناسمان و سهر زوی و ژیر زه ویش، هه روه ها هه موو زمانیک دان بنیت که عیسا مه سیح خودا وهنده، بۆ شکوی خودای باوک. (فیلیپی ۲: ۹-۱۱)** به لئی، عیسا تاکه. به راورد ناکری!

هه ر سه باره ت به مه، پرسیا ریکی تر هه یه: رات چیه بهرامبر گه رانه وهی بۆ سهر زوی؟

عیسا مه سیح ده گه ریته وه. نه و شته ی راگه یاند. پیغه مبه رانیش رایانگه یاند. فریشته کان هه روه ها رایانگه یاند. هه موو قوتابیه راسته قینه کانی مه سیح چاوه روانی گه رانه وه یین. ده گه ریته وه و خه لکی خوی ده به ته ناسمان. دادوه ری جیهان ده کات له راستو دروستی و فهرانپه وایی ده کات به سهر هه موو زوی. ده بیته پاشای جیهان. ده بیته بۆ هه زار سال فهرانپه وایی بکات تاکو هه موو دوزمنه کانی چوک داهن له بهرامبری. به لئی، به م زوانه ده گه ریته وه. هه موو که س دان داده نه کن که وا پاشای پاشایانه و په روه ردار پی ره ردارانه. ده گه ریته وه و له بهرامبری راده وستی، دادوه ری مه زن. له و پوژدی پوو به پوو راده وستی له گه لئی، پرسیا ریکی له ده کات، (رات چیه بهرامبر من؟) وه لامت چی ده بیته؟ نه گه ر وه لام بده یه وه و بلئی (وام ده زانی که یه کیکی له پیغه مبه ران) پاشان پرسیا ریکی له ده کات بۆ چی به راستی باوه رت پیی نه هیئا - مه حکوم ده کری، له بهر نه وهی باوه رت نه هیئا به وهی فهرموی ده رباره ی خوی، باوه رت به وه نه هیئا که پیغه مبه ران نووسییان ده رباره ی. که وا کوری خودایه له ناسمانه وه، پزگاری ده ری تاک و پپوژ. کی ده گه ریته وه بۆ فهرانپه وایی؟ نایا ئیبراهیم، موسا، داود یان پیغه مبه ری تر ده گه ریته وه بۆ فهرانپه وایی؟ نه خیر. په روه ردار عیسا مه سیح نه و که سه یه که ده گه ریته وه. ده بیته دادوه ر. خودا نه م راستییه ی سه لماند به هه لسانه وهی له مردن. ده گه ریته وه. هه موو چاویک ده بیینی. هه موو چوکیک بۆ داده نری. هه موو زمانیک رایده گه ینی که (عیسا مه سیح په روه ردار!)

نیستاش دینه لای پرسیا ریکی کوتایی: رات چیه بهرامبر داواکارییه کانی له تو؟

په روه ردار عیسا ده فهرموی، (وه رن بۆ لام نه ی هه موو ماندوو و بارگرانه کان، من ده تانه سیئمه وه. نیری من بخه نه سهر خوتان و له مننه وه فیربن، چونکه دلنهرم و پوچسووکم، حه سانه وهش بۆ ده روونتان ده دوزنه وه. (مه تا ۱۱: ۲۸، ۲۹) تا نه مپوش، بانگت

دهکات. کاتې بانگی یه کهم قوتابیه کانی کرد و به دواى بکهون، هه موو شتیکیان به جی هیشت: مالى خوځيان و خیزانه کانیان و ئیشه کانیان. دهیه وی توش وا بکهی. نه مه مانای نه وه نیه که مال و ئیشی خوت به جی بیلی بؤ نه وهی شوینی عیسا بکه وی، به لگو ده بیټ هه موو ژيانی خوت ته سلیمی نه و بکهی و پله ی یه کهم به و بده ی له ناو دلټ. دهیه وی متمانه ی پی بکهی، باوه پی پی بیټی و وهک پزگاری دهرت و گه ورهت قه بولی بکهی. هه مووتی ده وی: بیرت و دلټ و جه ستهت و گیانت.

وهک بینیمان، عیساى مه سیح تاکه و ناکری به راوردی بکهین له گهل که سی تر. تاکه له له دایک بوونی، له خه سله تی، له فیرکاریه کانی، له ئیشه کانی، له ناو و ناوینشانه کانی، له نازار کیشان و مردنی، له هه لسانه وهی، له سه رکه وتنی، له گه رانه وهی و له هیزی بؤ گوړینی دلټ نه وه کانی نادم. نه و له ژياندايه نه مرؤ. له گهل نه و که سانه یه که باوه رپیان پی هیه. به م زوانه ده گه ریته وه. که س وهک نه و نیه له ناسمان و له زه وی. بویه ده سه لاتی هه یه بیټ به پاشا و په روه ردگار ژيانټ! په روه ردگار عیساى مه سیح دهیه وی بیټ به پزگاری دهرت و په روه ردگارټ. له بهر نه وه مرد له سه ر خاچه که و گه راپیه وه بؤ ژيان! هیزی نه وهی هه یه گونا هه کانت لابیات و په یوه نده کی قول و سه رسورپه یتنه رت هه بیټ له گهل خودا تاهه تا. ده توانی ژيانیکی نویت پی به خشی، دلټ پاک بشوات و نویت بکاته وه به هیزی پوچی پیروژ، به لام ده بیټ متمانه ی به خوئی و قوربانیه که ی بکه ی.

به داخه وه، زور که س عیسا وهک پیغه مبه ریکی مه زن داده نه ن، به لام هه رگیز وهک په روه ردگار و پزگاری دهریان قه بولیان نه کردوه. باوه پ هینان به وهی عیسا پیغه مبه ریکی مه زن بوو به س نیه! ده بیټ هاوړا بیت له گهل خودا که وا عیسا په روه ردگار هه مووانه و که کاتی له سه ر خاچه که مرد، له شوینی تو مرد. هه موو ئیمه ی نه وهی نادم کیشه یه کی جدیمان هه یه: نه ویش گونا هه. خودا به به زه یی مه زنی خوئی، چاره سه ریکی دابین کردوه بؤ کیشه که مان، به لام ده بیټ وه ریگرین. نه گه ر نه خویش بم و بجمه لای پزیشک، دهرمانم بؤ دهنوسی. منیش دهرمانه که ده کریم و ده گه ریته وه مال و له سه ر میزه که دایده نه م، ته ماشای دهرمانه که ده که م و دهرمانه که ش ته ماشای من ده کات. نایا نه وه وا ده کات چاک بیمه وه؟ نه خیر! بؤ نه وهی چاک بیمه وه ده بیټ دهرمانه کان وه بگرم و قوتی بدهم وهک بوم نووسراوه. دهرمانی خودا په روه ردگار عیساى مه سیح و نه و خویننه ی رشتی له سه ر خاچه که.

په نکه که سانیک بپرسن، (چون ده توانم چاره سه ری خودا بؤ گونا هه وه ریگریم؟) زور به ناسانی، ده بیټ دان بنه ی بؤ خودا که وا گونا هه باری، که وا (کرده وه باشه کانت) وهک به رگی پیسن بهرامبر و هیچ توانایه کت نیه خوت له دادوهی راستودروستی نه و پزگار بکه یت. پاشان ده بیټ له ناو دلټ باوه پ بیټی که وا په روه ردگار عیساى مه سیح سزای گونا هه کانی تو چیژا. عیساى مه سیح هه موو داواکاریه کانی دادوهی خودای رازی کرد به ته واوی. نه گه ر باوه پ بیټی که وا مه سیح مرد و هه لسا یه وه دووباره بؤ پزگار کردنی تو، نه و کاته خودا له گونا هه کانت خویش ده بی و جلی راستودروستی مه سیح له بهر ده کات، پوچی پیروزی خوئی ده نیریتنه ناو دلټ و مافی نه وهت ده داتی له حزوری نه و بزی تاهه تا! شکومه ندی بؤ خودا، ده توانی نه مرؤ بی به راستودروست – نه گه ر باوه پ بیټی!

نایا (دهرمانی خودات) وه رگرتوه که وا ده توانی له نه خویشی گونا هه چاره سه رت بکات و پزگارت بکات له ناگری تاهه تایی دوزه خ؟ هه ر که سیک رقی له چاره سه ری خودا بیټه وه، نه ویش که نه و خویننه یه وا عیسا رشتی، ده بیټ بزانتیت که وا هیچ چاره سه ریکی تر نیه بؤ چاک کردنه وه تان له گونا هه. به هه ر شیوه یه که له شیوه کان! خودا هیچ پښتانه کی تری دانه ناوه بؤ پاک کردنه وه گونا هه باران و کردنیان به راستودروست له بهرامبره ی. هیچ پښتانه کی تر نیه بؤ به هه شت.

به وریایی بخویننه وه نووسراوی پیروژ چی راده گه یننی سه باره ت به تاکه پښتانه ی راستودروستی که وا خودا دابینی کردوه بؤ گونا هه باران تاکو بکرین به راستودروست بهرامبره ی. نووسراوی پیروژ ده فهرموی:

(رؤما ۳) ^{۲۰} چونکه به کرداری شه ریعت که س له لای بی تاوان نایټ ... ^{۲۱} به لام ئیستا بی تاوان کردن له خودا وه ئاشکرا کرا به بی شه ریعت، شه ریعت و پیغه مبه رانیش شایه تی بؤ دهن. ^{۲۲} هم بی تاوان کردنه ی له خودا وه به هوئی باوه پ به عیساى مه سیح بؤ هه موو

ته وانه یه که باوه پر ده پښتن، بو هم مووان به یی جیاوازیه. ^{۳۳} له بهر نه وهی هم موو گونا هیان کرد و له شکوی خودا که وتن، ^{۳۴} به خورایی به نیعمه تی نه و یی تاوان کراون، به و کرپنه وه یه یه له عیسا یه مه سیحدا به ... ^{۳۷} بویه کوانی له خوبا یی بوون؟ شوینی نه ماوه. به چ یاسایه ک؟ هی کردار؟ نه خیر، به لکو به یاسای باوه پر.

(چونکه به نیعمه ت پرگارتان بوو به هو ی باوه پر، نه مه ش له خوتانه وه نییه، به لکو دیاری خودایه، له کردار نییه، تا کو که س شانازی نه کات.) (نه فه سوس ۲: ۸، ۹) (ته گهر به دمه ت دانت پیدانا عیسا خودا وه نده و به دل باوه پر کرد که خودا له ناو مردووان هه لیستانده وه، پرگار ده بیته ... چونکه هه ر که سیک به ناوی خودا وه نده وه بپارپته وه پرگاری ده بیته.) (روما ۱۰: ۹، ۱۳)

نایا به ناوی په روه ریدگار وه پارایته وه؟ نایا دیاری خودات وه رگرتوه بو پرگار بوون؟ یا خود هیشتا هه ول ده ده ی به کرده وه ی خوت، خوت پرگار بکه ی؟ تکاتان لی ده که ی پښتو رووستی خودا بو پرگار بوونی پته مه که نه وه. خودا دلته ده ناسی. دان بڼه بو ی که وا گونا هباری، که وا تو یاسا پیروزه کانی نه وت شکاند. پیی بلی تو شایه نی دادوه ری سامناکی نه وی. پاشان سوپاسی بکه ی بو ناردنی پرگاری ده ریکی بی گونا که وا به ئیراده ی خوی له جیگی تو نازاری کیشا، سزای تاهه تایی تو ی لبرد و پاشان به سه رکه وتوو له گور هه لسیا وه!

ده بیته بو لای خودا بیته به پښتو رووستی که وا خوی دایمه زرانده وه، یا خود ناتوانی به هیچ شیوه یه که بیته. خودای به به زه یی و میهره بان، داوات ده کات بیی. نه مپو برو لای و پرگارت ده بیته. (باوه پر به عیسا ی خودا وه نده به پښتو، خوت و ماله که ت پرگارتان ده بیته.) (کرداری نیردراوان ۱۶: ۳۱)

نه وانه ی سه ده مین و کوتایی بوو له گه شته که مان به نیو نو سراه پیروزه کان. سوپاست ده که ین. له گه ل نه م دوعایه سه رنج پاکشهی ووشه ی خودا مال ناواییت لی ده که ین:

(بو نه وه ی توانداره یی ساتمه کردن بتان پاریزیت، به شادی وهه ش بی گله یی له به رده م شکویه که ی پاتان بگریته، بو تا که خودای پرگار کارمان به عیسا ی مه سیحی خودا وه نده مان، شکو و مه زنی و هیز و ده سه لات بو نه وه، پیس هم موو روژگار و ئیستا و تاهه تاهه! نامین.) (یه هوزا ۲۴، ۲۵)

گړنگترینی پرسپاره کانی ئەم واڼه یه:

۱. دهرباره ی عيسا، پات چپه بهرامبهر مردنی؟ ده زانی له کوی ده مری؟ یا خود چۆن ده مری؟ ده زانی که ی ده مری؟
۲. پات چپه به سه رکه تنی بو ئاسمان؟
۳. پات چپه بهرامبهر گه رانه وه ی بو سه ر زهوی؟
۴. له و پۆزه ی پروو به پروو پاده وستی له گه ئی، پرسپارت لی ده کات، (پات چپه بهرامبهر من؟) وه لامت چی ده بیټ؟
۵. کی ده گه ریټه وه بو فه رمانه وایی؟
۶. ئایا ئیبراهیم، موسا، داود یان پیغه مبه ری تر ده گه ریټه وه بو فه رمانه وایی؟
۷. پات چپه بهرامبهر داواکارییه کانی له تو؟
۸. چۆن ده توانم چاره سه ری خودا بو گونا هم وه ریگرم؟
۹. ئایا (ده رمانی خودات) وه رگرتووه که وا ده توانی له نه خووشی گونا ه چاره سه رت بکات و پرگارت بکات له ناگری تاهه تایی دۆزه خ؟
۱۰. ئایا دیاری خودات وه رگرتووه بو پرگاربوون؟ یا خود هیشتا هه ول ده ده ی به کرده وه ی خوټ، خوټ پرگار بکه ی؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013
Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به رهه م هینه ر: کۆمه له ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org